

סטלה קורין-ליבר

עיתונות כתובה - (עיתונאית - "גלובס")

סטלה קורין-ליבר כתבה פעם על עצמה: "הכתבות הטובות ביותר שלי היו תוצאה ישירה של תחושות כעס ותסכול על אי-צדק משווע, חוסר אכפתיות שלטונית, תחושה שלכסף של הציבור אין אבא ואין אימא. מדובר בהון אדיר ומופקר, שאנשי שלטון ושררה ומקורביהם בעלי האינטרסים, עושים בו כרצונם וכתאוותם".

כך בדיוק מצטיירת סטלה קורין-ליבר גם בעיני רבים מקוראיה ב"גלובס". עיתונאית מוכשרת שאיננה מהססת לבוא חשבון עם אילי הון, אנשי עסקים, פוליטיקאים, פקידים בכירים, מרגע שמתברר כי אלה "הכניסו יד" לקופה הציבורית ומעלו באמון שניתן להם. מבחינה זאת, היא משמשת פה ושופר לאזרח הפשוט, המתפלץ לעיתים לנוכח עושי שחיתות ברמה הציבורית-שלטונית, שאינם נענשים על מעשיהם ומחדליהם, ואף ממשיכים בדרכם הנלוזה.

מגוון התחומים שבהם עסקה סטלה בעיתונות הכתובה הוא רחב וגדוש. כתבות התחקיר שלה על התעשיות הביטחוניות, על בתי הזיקוק, על החברה לישראל, אגודת הקו-אופ, חברת החשמל, מס הכנסה, רשות שדות התעופה, תעשיית הבריאות, בנק ישראל ועוד רבים, חשפו שורה ארוכה של מחדלים, אי-סדרים, ניגודי עניינים, מינויי 'קרובים' וכיוצא באלה תופעות של פגיעה גסה במינהל תקין הטובל, לעיתים קרובות, גם במנה גדושה של שחיתות. גולת הכותרת של פעילותה המקצועית הייתה חשיפת מחדלים של הבנקים, שהיו לאורך השנים "פרות קדושות" בתקשורת. לא עוד.

על סגנון כתיבתה הבהיר והחדור במצפוניות ובצדק חברתי; על אומץ ליבה לעמוד, ללא מורא וללא משוא פנים, מול בעלי מעמד ועוצמה כלכלית ופוליטית; ועל מלחמתה הבלתי-מתפשרת בשחיתות השלטונית בכל רמותיה, החליטה "ועדת האות" - פה אחד - להעניק לסטלה קורין-ליבר את "אות אומ"ץ" לשנת 2009.

